

превърнете скръбта си въ радост, или най-малкото, какъ ще се освободите отъ скръбта? (— Ще се молимъ). — Представете си, че не знаете да се молите. (— Ще плачемъ). — Не можете и да плачете. (— Ще пѣемъ). — Не сте пѣвецъ, не знаете да пѣете. (— Тогава ще намѣримъ нѣкой по-скърбенъ отъ насъ и ще започнемъ да го утешаваме. По този начинъ ще трансформираме състоянието си). — Ако при всички тия методи не можете да трансформирате състоянието си, не остава нищо друго, освенъ да търпите. Това търпение се налага отъ самия животъ. Чрезъ търпението човѣкъ придобива свобода. Само търпеливиятъ може да бѣде свободенъ. И обратно: само свободниятъ човѣкъ може да търпи. Свобода и търпение вървятъ паралелно. Търпението е качество на волята, а неволята е отрицателно качество на ума. Когато не мисли, не разсждава, човѣкъ изпада въ неволя, и тогава минава за глупавъ. Той носи и страдания, и мъчнотии, но по неволя. Неволята подразбира безволие.

Казваме, че отъ съзнанието А е произлѣзло съзнанието В, а отъ него — съзнанието С. Следователно, като се натъкне на нѣкаква проява на съзнанието си, човѣкъ трѣбва да знае, коя е първичната причина за тази проява. Запримѣръ, нѣкой иска да стане ученъ. Той трѣбва да знае, коя е побудителната причина, която е събудила въ неговото съзнание идеята да стане ученъ. Тази идея работи въ съзна-